

Forskrift om opphavsrett til åndsverk og fotografi.

Fastsatt i medhold av lov om rett til fotografi av 17. juni 1960 § 6 og lov om opphavsrett til åndsverk m.v. av 12. mai 1961 § 16 første ledd og § 17 annet ledd. Endret 22. desember 1989 nr. 1273, (Ved Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990 nr. 1022 er ansvaret for denne forskrift lagt til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet).

§ 1. Arkiv under Arkivverket, bibliotekene under universiteter og høyskoler, og andre vitenskapelige og faglige bibliotek som drives av det offentlige, skal til bruk i sin virksomhet ha rett til, i samsvar med bestemmelsene i §§ 2-7, uten opphavsmannens eller fotografens samtykke gjennom fotografi å fremstille eksemplar av vernet åndsverk eller av vernet fotografisk bilde.

Kirke- og undervisningsdepartementet¹ kan bestemme at også andre, nærmere angitte arkiv eller bibliotek, så som bibliotek under folkebibliotekvesenet og museer, skal ha slik rett som i første ledd bestemt.

¹ Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet i følge Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990 nr. 1022

§ 2. Arkiv eller bibliotek med slik rett som bestemt i § 1, kan ved mikrofotografering eller liknende midler fremstille kopier av åndsverk og fotografiske bilder som det har eksemplar av i sine samlinger, i den utstrekning dette er nødvendig av konserverings- eller beredskapshensyn.

Arkiv eller bibliotek som nevnt kan gjennom fotografi fremstille kopier for utlån av åndsverk eller fotografiske bilder som det har eksemplar av i sine samlinger, når slikt eksemplar ikke bør gjøres tilgjengelig for lånere fordi det lett kan utsettes for skade ved utlån eller vanskelig kan erstattes hvis det tapes. Mer enn to kopier må dog ikke fremstilles, med mindre særlige grunner foreligger.

Åndsverk eller fotografisk bilde som ikke er offentliggjort kan ikke kopieres uten samtykke fra opphavsmannen eller fotografen eller deres rettsetterfølgere, med mindre kopiering skjer i konserveringsøyemed.

§ 3. Når det gjelder enkelte artikler i samleverk, avis eller tidsskrift, eller korte avsnitt i andre utgitt verk, kan kopiering ved fotografering også skje i forsknings- eller studieøyemed og kopiene utleveres til lånere istedenfor de bind eller hefter som det kopierte inngår i. Mer enn én kopi av hver artikkel eller avsnitt må ikke utleveres til samme låner.

§ 4. Hvis eksemplar av åndsverk er ufullstendig, kan arkiv eller bibliotek fremstille manglende partier ved fotografi, hvis disse utgjør en mindre del i forhold til hele verket.

Fremstilling av en manglende del av et verk som er utkommet i flere deler, eller av manglende bind eller hefter av tidsskrift, må likevel bare skje hvis delen, bindet eller heftet ikke er å få fra vanlig utsalgssted eller fra utgiver eller forlegger.

§ 5. Bibliotek som etter den til enhver tid gjeldende lovgivning har rett til å få bibliotekeksemplar av trykt skrift, kan, når særlige grunner foreligger, gjennom fotografi fremstille kopi av slike skrifter som antas å burde erverves til dets samling, men ikke kan skaffes fra vanlig utsalgssted eller fra utgiver eller forlegger. Mer enn én kopi må dog ikke fremstilles av hvert verk.

§ 6. Bestemmelsene i §§ 3-5 har tilsvarende anvendelse for fotografiske bilder.

§ 7. Uten samtykke av opphavsmann og fotograf kan bibliotek med slik rett som bestemt i § 1 gjennom opptak på film, fremstille - med henblikk på bruk i leseapparat - eksemplar av utgitt åndsverk eller utgitt fotografisk bilde, for utlån til personer som på grunn av nedsatt førlighet ikke kan tilegne seg verket eller bildet gjennom eksemplar som har vært brakt i handelen. Opphavsmannen har krav på vederlag som utredes av staten.

§ 8. Uten samtykke av opphavsmannen kan bibliotek med slik rett som bestemt i § 1, i samsvar med bestemmelsene i §§ 9-10, gjennom lydopptak fremstille eksemplar av utgitt litterært eller vitenskapelig verk (talebok) for vederlagsfritt utlån til blinde, leseblinde og personer som nevnt i § 7. Opphavsmannen har krav på vederlag som utredes av staten.

§ 9. Talebok må fremstilles bare gjennom innlesning eller gjennom overføring fra allerede fremstilt talebok.

Talebok må ikke fremstilles hvis lydopptak av verket er utkommet i handelen.

§ 10. Når talebok fremstilles, skal verkets tittel angis på hvert eksemplar. Det

samme gjelder opplysning om året for fremstillingen og om hvem som har foretatt fremstillingen eller ellers har ansvaret for denne.

Bestemmelsene i lov om opphavsrett til åndsverk m.v. av 12. mai 1961 om plikt til å navngi opphavsmann og utøvende kunstner, og bestemmelsene om forbud mot endring av verk, gjelder på vanlig måte.

Opphavsmannen skal så vidt mulig gis adgang til å gjennomgå lydopptak før utlån av talebok finner sted. Rimelige innsigelser som han måtte gjøre gjeldende mot den foretatte innlesning skal det tas hensyn til, selv om de i foregående ledd nevnte bestemmelser ikke er overtrådt. Tvist om hvorvidt en innsigelse må anses som rimelig avgjøres av departementet.

Bibliotek som fremstiller talebøker med hjemmel i disse bestemmelser, skal føre register over de talebøkene som blir fremstilt.

§ 11. Kirke- og undervisningsdepartementet¹ kan gi nærmere angitt organisasjon slik rett som er angitt i § 8. Bestemmelsene i §§ 8-10 får tilsvarende anvendelse.

¹ Kirke- og kulturdepartementet i følge res. 22. desember 1989 nr. 1273.

§ 12. Kirke- og undervisningsdepartementet¹ kan gi utfyllende forskrifter, og kan sette vilkår for bevilling gitt etter bestemmelsene foran.

¹ Kirke- og kulturdepartementet i følge res. 22. desember 1989 nr. 1273.

§ 13. Eksemplar som utleveres fra fremstilleren, skal være påført opplysning om at det ikke må brukes som grunnlag for ytterligere kopiering.

§ 14. Bestemmelsene i §§ 1-6 og §§ 12 og 13 trer i kraft 1. desember 1964, mens bestemmelsene i §§ 7-11 trer i kraft fra den tid Kirke- og undervisningsdepartementet bestemmer.